

פלד, דני

דני, בנם בכורם של יעל וחיים, נולד ביום ו' בתשרי תש"ד (5.10.1943) בתל-אביב. שנות ילדותו עברו עליו ללא אירועים מיוחדים. בתקופת הלימודים בבית-הספר התיכון היה פעיל בגדנ"ע אוויר ובתנועת "השומר הצעיר". מלבד זאת אהב לצייר ולמד את תולדות הציור. כמו כן התעמק בזמנו החופשי בתולדות "המדינה שבדרך".

יחד עם הגרעין שלו מהתנועה, גרעין "רשף", שאמור היה להשלים את בית-ניר, התגייס לנח"ל לאחר שעשה תקופת של"ת בעין המפרץ. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס קציני חי"ר, הוצב כמ"מ טירונים ביחידה של הנח"ל.

לאחר שסיים את שירותו הסדיר הוצב לשירות מילואים כמ"מ סיור רגלי בפלוגת סיור. במלחמת ששת הימים השתתף דני עם יחידתו בקרבות בגדה המערבית. לאחר שהשתלם בקורס מ"פים מקוצר, הוצב כסמ"פ בפלוגת הסיור, שקודם שירת בה כמ"מ. בזמן שירותו הסדיר בצבא הכיר דני את חנה, קצינה בת בית-השיטה, והם החליטו לבנות את ביתם בבית-השיטה, שם גם נולד בנם רן בשנת 1969. דני עבד במדגה, במכוורת ואף בהוראה בבית-הספר במקום. כשהשלים את לימודיו לתואר הראשון באוניברסיטת תל-אביב, עבר לעבוד ברפא"ל (הרשות לפיתוח אמצעי לחימה), שם עסק במחקר בתחום הלייזרים. בזמן שעבד ברפא"ל המשיך גם ללמוד בטכניון לתואר השני בפיסיקה, והחל עוסק במחקר שנושא "מערכת למדידת מעוותים דינמיים באמצעות תמונה עקיפה של סריג". במלחמת יום הכיפורים הייתה יחידתו מוצבת בבקעת הירדן, בחזית שקטה יחסית. בדרך מקרה קלט אחד מחיילי היחידה במכשיר הקשר את הקריאה הנואשת של חיילים ממוצב ברמה, שזעקו לעזרה מיידית. לשידור זה הייתה השפעה גורלית על חיי דני. הוא הרגיש שלא יהיה שלם עם עצמו אם יישאר עם יחידתו בגזרה השקטה, והחליט להצטרף לצנחנים. חבריו ליחידה חששו לחייו, אך הרגישו שאין לדני דרך אחרת ואיש לא העז לעצור בעדו. דני נסע לצפון, הפציר בחבריו מיחידת הצנחנים לצרפו אליהם. לבסוף נעתרו להפצרותיו, וצירפוהו לכלי רכבם הצפופים כחייל פשוט, למרות שהיה קצין. כזה היה דני - איש רעים להתרועע, נאמן להוריו ולרעיו. הייתה לו שפה משותפת עם כל אדם, מצעיר ועד זקן. לנידחים ולמרי-הנפש היה בבחינת קרן-אור. כל אחד מחבריו היה בטוח שהוא החבר הטוב ביותר של דני, וכולם צדקו מפני שהוא קיבל כל אדם כמות שהוא. לעולם לא היה איש עליו לטורח. תמיד הייתה לו סבלנות לכולם. אפיינו את דני הספונטניות, ההומור והתעלולים. לעולם לא ידעת מתי הוא מתבדח ומתי הוא מדבר ברצינות, תמיד הפתיע את כולם. אך הוא היה גם רציני ואחראי. בנושאים מסוימים השקיע את כל מרצו והתעניינותו: האחריות להורים, אהבת ארץ ישראל והטיולים בה, תחום התרבות והחברה בבית-השיטה. השם דני אמר שמחה וטוב-לב, פעילות והתחדשות, ובתוך התנועה המתמדת - עמוד איתן של נאמנות עקבית לרעיון ולידידים. דני פירשו פתיחות ואמונה, היכולת להפוך דברים בלתי מתקבלים על הדעת למתקבלים על הדעת. רק את עובדת היעדרו הבלתי-מתקבלת-על-הדעת לא יכול לשנות. ביום כ' בתשרי

תשל"ד (16.10.1973) נפגע דני ונהרג בעת הפריצה לצומת "טרטור-לכסיקון" ליד "החוזה הסינית", בזמן טיהור ציר "טרטור", כששימש כבזוקאי בזחל"ם. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בבית השיטה. הוא השאיר אחריו אישה ובן, הורים, שני אחים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סרן.

קיבוצו בית-השיטה הוציא לאור חוברת בשם "פני חברי", לזכר חבריו שנפלו במלחמת יום הכיפורים, ובה גם דברי חברים ובני משפחה על דני; כעבור זמן הוציא הקיבוץ לאור חוברת לזכרו של דני; רפא"ל הוציאה לאור חוברת ובה קובץ מאמרים המוקדש לזכרו, ובהם עבודותיו שהכינו חבריו לדפוס, מתוך הרשימות שערך במו ידיו.